

ارزیابی عملکرد مراکز آموزش عالی

(مطالعه موردی استان سیستان و بلوچستان)

محمدجواد حسینزاده سلجوچی^۱

مدیر آموزش و پژوهش سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان سیستان و بلوچستان

چکیده: در این مقاله سعی شده است عملکرد مراکز آموزش عالی به صورت مقایسه‌ای در استان سیستان و بلوچستان ارزیابی شود. استفاده از روش مقایسه‌ای ضمن دخالت دادن مسائل خاص منطقه امکان الگوبرداری از واحدهای موفق را می‌سرماید. یکی از تکنیکهایی که به خوبی توانست در این جهت مؤثر و مفید باشد مدل DEA یا تحلیل پوششی داده‌ها بود. از این رو، ابتدا ورودیها و خروجیها مشخص شدند و به علت زیاد بودن ورودیها و خروجیها با استفاده از روش AHP یا تجزیه و تحلیل سلسله مراتبی مهمترین ورودیها و خروجیها شناسایی شدند و مورد استفاده قرار گرفتند.

در این بررسی ۱۵ واحد به عنوان واحدهای تصمیم‌گیری انتخاب شده است. ورودیها عبارت‌اند از ترکیب و تعداد اعضای هیئت علمی، علاقه فرد به رشته تحصیلی خود، فضای آموزشی به نسبت دانشجو و تعداد کتابها به نسبت دانشجو. خروجیهای در نظر گرفته شده نیز کیفیت تدریس از نظر دانشجویان، فعالیتهای پژوهشی و تعداد قبولشده‌گان در مقاطع بالاتر بودند. در نتیجه ۸ واحد کارا و ۷ واحد ناکارا شناسایی شدند.

سپس با سه دیدگاه کاراترین واحد مشخص شد که عبارت‌اند از ۱. واحد کارایی که بیشتر از بقیه به عنوان الگو انتخاب شده بود، ۲. روش اندرسون، پیترسون، ۳. روشی با استفاده از صفحه گسترده که در هر سه روش یک مركز آموزشی به عنوان کاراترین واحد شناخته شد.

کلید واژه‌ها: ارزیابی عملکرد، مراکز آموزش عالی، بهره‌وری، شاخص، کارایی نسبی، شاخص ورودی، شاخص خروجی، ورودیها، خروجیها، فرایند، مدل DEA و مدل AHP.

^۱. این مقاله براساس پایاننامه کارشناسی ارشد مدیریت اجرایی سازمان مدیریت صنعتی نگارنده با راهنمایی آقای دکتر حمید رحیمیان تهیه شده است.

تعريف مسئله تحقیق

ورودیهای دریافت شده و خروجیها الگوهایی را برای دستیابی سایر مراکز به بهرهوری ارائه داد؟

اهداف پژوهش

این پژوهش از لحاظ هدف توصیفی است چون برای تعیین و توصیف ویژگیهای یک موقعیت صورت می‌گیرد. از طرف دیگر دانش بشری در زمینه ارزیابی عملکرد در سازمانهای دولتی و مراکز آموزش عالی به اندازه کافی رشد کرده است. هدف اصلی در این پژوهه ارزیابی مقایسه‌ای مراکز آموزش عالی استان سیستان و بلوچستان واقع در مرکز استان با به کارگیری مدل مناسب است.

اهداف فرعی

- ۱- توصیف و شناخت مراکز آموزش عالی استان
- ۲- تعیین شاخصهای ارزیابی عملکرد
- ۳- تعیین و اجرای مدل یا مدل‌های مناسب
- ۴- تعیین و معرفی بهترین یا کاراترین مرکز
- ۵- ارائه راهکارهایی برای رساندن سایر مراکز به بهترین مرکز

روش تحقیق

به منظور استفاده از روش مناسب برای ارزیابی، عملکرد منابع بررسی شد و بیست مدل مورد نظر قرار گرفت که در نهایت با استفاده از روشهای

یکی از عوامل مؤثر جدانشدنی مدیریت، ارزیابی عملکرد است که ضعفها و تهدیدها، قوت و فرصتها را برای بهبود و اصلاح روندها قطعی می‌سازد. مراکز آموزش عالی به عنوان جزئی از نظام اداری در صورت اعمال روشهای صحیح ارزیابی می‌توانند به عنوان الگو به تربیت نیروی انسانی متخصص و کارآمد پردازند. در برخی موارد می‌توان با مراجعه به آمار و ارقام ارائه شده، ارزیابی عملکرد را انجام داد، اما هنگامی که اطلاعات در دسترس نباشد و داده‌های موجود در تناسب باشند مقایسه فعالیتها خود معیاری برای ارزیابی است. از طرف دیگر هدف مدیران به دست آوردن بهترین عملکرد ممکن برای هر واحد است و مشکل موجود، تعیین چگونگی ابزار اندازه‌گیری و به دست آوردن آن است.

استان سیستان و بلوچستان از جمله استانهای کمتر توسعه یافته کشور است که پس از پیروزی انقلاب اسلامی مراکز آموزش عالی در آن از رشد کمی قابل توجهی برخوردار شده‌اند. افزایش تعداد مراکز آموزشی، دانشجویان و فارغ‌التحصیلان این سؤال را مطرح می‌کند که با توجه به وضعیت استان این مراکز تا چه حد به صرفه عمل می‌کنند. به عبارت دیگر چون در این استان در بخش آموزش عالی شرایط رقابتی وجود ندارد آیا می‌توان با مقایسه آنان با یکدیگر و تعیین کاراترین واحدها به نسبت

عوامل ورودی و خروجی از قاعده زیر پیروی کند.
 ≥ 2 تعداد واحدهای تصمیم گیرنده

(متغیرهای خروجی + متغیرهای ورودی)

ابتدا بدلیل مشخص نبودن اولویت شاخصها در مورد تمام آنها از طریق مکاتبه، مراجعة حضوری و پرسشنامه اطلاعات جمع آوری شد.

بنابراین ضمن اجتناب از هم پوشی شاخصها تصمیم گرفته شد از نظر خبرگان برای تعیین شاخصهای مؤثر استفاده شود. بدین منظور پرسشنامه‌ای با ۲۲ شاخص شامل موارد زیر طرح شد.

تاریخ تولد (سن) دانشجویان، تحصیلات پدر، رتبه، معدل دیپلم، درآمد خانوار، تعداد افراد خانوار، چندمین فرزندخانوار، تأثیر خانوار، عوامل اجتماعی مؤثر در انتخاب رشته، علاقه فرد به رشته تحصیلی خود، کیفیت تدریس از نظر دانشجو، تعداد رشته و مقاطع تحصیلی در مرکز آموزشی، تعداد کتابهای موجود در کتابخانه دانشکده، فضای کتابخانه، فضای آموزشی، اعتبارات آموزشی، اعتبارات جاری، میانگین معدلهای دانشجویان، تعداد قبول شدگان در مقاطع بالاتر، تعداد دانشجویان اخراجی (به هر دلیل)، ترکیب و تعداد اعضای هیئت علمی، تعداد کادر آموزشی ثابت و فعالیتهای پژوهشی.

برای افزایش دقت در مورد مدل مورد استفاده چون تعداد مراکز مورد بررسی از ۱۵ واحد تجاوز نمی‌کرد و تعداد متغیرهای ورودی و خروجی

AHP و DEA این پژوهش انجام شد. برای استفاده از مدل مقایسه‌ای DEA لازم بود شاخصهای مهم مشخص شوند. در بررسیهای به عمل آمده در منابع مختلف شاخصهای متعددی شناخته شد، مانند فهرستی که سازمان همکاری اقتصادی و توسعه (OECD) در سال ۱۹۹۷ مورد استفاده قرار داده یا شاخصهایی که مرکز مطالعات مدیریت و بهره‌وری ایران وابسته به دانشگاه تربیت مدرس در دیماه ۱۳۸۰ به معاونت امور مدیریت و منابع انسانی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی پیشنهاد کرده بود. همچنین شاخصهایی در گزارش‌های همایش چالشها و چشم‌انداز توسعه در برنامه چهارم مطرح شده بود که مجموعاً ۲۲ شاخص مشترک تشخیص داده شد و چون جنبه‌های مورد نظر که برای قضاوت در باره مطلوبیت پدیده مورد ارزیابی مورد تأکید قرار می‌گرفت و دیدگاهها در مورد اهمیت شاخصها می‌توانست متفاوت باشد. بنابراین انتخاب ملاک ارزیابی و اتفاق نظر در باره آنان یکی از مهمترین اقدامات برای انجام ارزیابی به شمار می‌رفت که بدین منظور تصمیم گرفته شد شاخصهای عمدۀ را به صورت سلسۀ مراتبی تعیین کنیم.

در این پژوهش جهت ارزیابی کارایی مراکز آموزش عالی استان از روش DEA استفاده شد. جواب حاصل از این روش در صورتی قابل اعتماد است که تعداد واحدهای تصمیم گیرنده و تعداد

لازم به توضیح است که در اینجا از بی مقیاس کردن با استفاده از نرم افزار، به دلیل منجر نشدن با طول مساوی و یکنواخت نشدن عمل بهنجارسازی استفاده به عمل نیامد. همچنین چون شاخصهای این پژوهش دارای جنبه مثبت بود نیازی به تفکیک به صورت بی مقیاس کردن با توجه به جنبه مثبت و منفی شاخص نبود.

سپس برای محاسبه وزن مربوط به هر شاخص از روش میانگین استفاده کردیم (میانگین مقادیر هر سطر از جدول بهنجار شده محاسبه می شود). این روش به علت زیاد بودن تعداد شاخصها و سادگی محاسبه نسبت به دیگر روشها ترجیح داده شده است.

در دیگر روشها عموماً لازم است محاسبه تعداد زیادی از عوامل و پارامترها و یا حل برنامه ریزی غیرخطی برای هر شاخص لازم است که زیاد بودن شاخصها در این بررسی موجب افزایش مراحل حل مسئله می شود. سپس شاخصهای مورد نظر با روش تحلیل پوششی داده‌ها CCR و با استفاده از نرم افزار LINDO مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌های تحقیق

در ابتدا بیست مدل مورد بررسی قرار گرفت و روش تحلیل داده‌ها به عنوان مدل اصلی برای

می باشد حداقل ۷ شاخص باشد ابتدا با استفاده از روش AHP شاخصها را رتبه‌بندی کردیم و آنها را با توجه به رتبه کسب شده به عنوان عوامل ورودی و خروجی در روش DEA به کار بردیم. در کاربرد روش AHP نیز برای انتخاب صحیح شاخصها از AHP گروهی استفاده کردیم. در پرسشنامه مورد استفاده یک مقیاس ۹ رتبه‌ای برای هر شاخص تعیین شد و رتبه‌ها از غیرقابل ترجیح تا بهشت قابل ترجیح گسترده بودند. بدلیل آنکه روش AHP از اعداد ۱ تا ۹ برای درجه بندی حاصل مقایسه‌ها استفاده می کند. پرسشنامه‌ها در اختیار ۱۰ نفر از صاحب‌نظران آموزشی عالی استان قرار داده شد که بیش از ۶۰ درصد مدیران مراکز تحت بررسی را پوشش می داد و ضمن توضیح هدف کار و چگونگی استفاده از پرسشنامه‌ها، از آنها خواسته شد با دقت و حوصله رتبه هر شاخص را در مقایسه تعیین کنند. سپس با استفاده از پرسشنامه‌ها، جدول مقایسات زوجی هر یک تهیه شد و بعد از آن با روش میانگین هندسی جدول مقایسات زوجی حاصل نظر هر یک از تصمیم گیرنده‌ها را با یکدیگر تلقیق کردیم و مراحل بعدی را به صورت زیر انجام دادیم. به منظور بهنجارسازی مقادیر (بی مقیاس کردن)، هر مؤلفه از ماتریس مقایسات زوجی را بر مجموع مقادیر ستون شامل آن عدد تقسیم می کیم تا بی مقیاس کردن خطی انجام شود.

واحدهای تصمیم‌گیرنده ارائه شده است ولی قابلیتهای گسترده‌مدلهای آن این روش را به عنوان یکی از روشهای پرکاربرد تبدیل کرده است. با توجه به اینکه پرداختن به جزئیات قابلیتهای کاربردی تحلیل پوششی ورودیها خارج از اهداف این مقاله است، تنها به ذکر عناوین این قابلیتها اکتفا می‌کنیم.

- واحد تصمیم‌گیرنده نشانه را تعیین می‌کند. این واحدها به عنوان الگوی عملکرد واحدهای ناکارا مطرح می‌شوند.

- راهکارهای بهبود کارایی را تعیین می‌کند. به کمک این راهکارها واحدهای ناکارا می‌توانند عوامل ناکارایی خود را بشناسند و تصحیح کنند.

- بازده به مقیاس واحدها را تخمین می‌زنند. براساس این تخمین، واحدها به سه دسته بازده نزولی، صعودی و ثابت نسبت به مقیاس تقسیم می‌شوند.

- واحدهای با بیشترین اندازه مقیاس بهره‌وری را تعیین می‌کنند. این واحدها، واحدهای کارایی هستند که بهترین اندازه را دارند.

- راهکارهای توسعه واحدها را پیشنهاد می‌دهند. این راهکارها شامل انبساط یا انقباض واحدهای است.

- پیشرفت یا پیشرفت تکنیکی واحدها را در یک فاصله زمانی مشخص تعیین می‌کند.

- ورودیهایی که باعث تراکم یا ازدحام شده را شناسایی و میزان تراکم آنها را محاسبه می‌کند.

ارزیابی انتخاب شد. دلایل ترجیح این روش در اینجا ذکر می‌شود.

اولین ویژگی ارزیابی DEA، ارزیابی واقع‌بینانه آن نسبت به روشهای دیگر ارزیابی است. از DEA از مجموعه واحدهای تصمیم‌گیرنده، تعدادی را به عنوان کارا معرفی می‌کند و به کمک آنها مرز کارایی را تشکیل می‌دهد و آنگاه این مرز را ملاک ارزیابی واحدهای دیگر قرار می‌دهد. در این ارزیابی واحدهای ناکارا به دلیل مقایسه با یک سطح استاندارد از قبل تعیین شده یا شکل تابعی معلوم، ناکارا ارزیابی نشده‌اند بلکه ملاک ارزیابی آنها واحدهای تصمیم‌گیرنده دیگری بوده است که در شرایط یکسانی فعالیت می‌کنند. ویژگی مهم دیگر ارزیابی DEA، ارزیابی توأم مجموعه‌ای از عوامل است. در مدل‌های DEA عوامل ورودی و خروجی تواماً مورد ارزیابی قرار می‌گیرند و محدودیت یک ورودی یا تک خروجی وجود ندارد.

یکی دیگر از ویژگیهای اساسی مدل‌های DEA ویژگی جبرانی بودن آنهاست. به عبارت ساده این ویژگی به واحد تصمیم‌گیرنده اجازه می‌دهد کمبود یا ضعف خروجیهاش را به کمک خروجیهای دیگر یا مصرف اضافی در بعضی از ورودیهاش را با صرفهジョی در ورودیهای دیگر جبران کند. گرچه تحلیل پوششی ورودیها در ابتدا برای ارزیابی

اطلاعات ۵- مدیریت و اداره کلاس ۶- استفاده از مواد آموزشی در حین تدریس ۷- معرفی کتاب، مراجع و مقالات ۸- ایجاد فرصتهای مناسب آموزشی ۹- مشارکت دانشجو در فرایند تدریس ۱۰- انجام مطالب پیش‌بینی شده درسی در طول ترم ۱۱- تشویق دانشجو به تفکر تحلیلی و انتقادی ۱۲- تشویق و ترغیب دانشجو به تحقیق و پژوهش ۱۳- استفاده از نظام صحیح ارزشیابی آموزشی ۱۴- غنی سازی جزوایت درسی، تشخیص داده شود که دانشجویان استادان خود را در نیمسال گذشته چگونه ارزیابی کردند. رتبه سوم مربوط به علاقه فرد به رشته تحصیلی خود است. در اینجا نیز با یک پرسشنامه بسته ۹ سوالی در مقیاس پنج رتبه‌ای سنجش میزان علایق تحصیلی دانشجویان با موارد لذت بردن از مطالب مربوط به رشته خود، احساس نشاط با حضور در کلاس، مراجعته به کتابخانه برای استفاده از کتابهای متفرقه درسی، احساس قوت قلب و اطمینان در مطالب مربوط به رشته، مهم بودن ادامه تحصیل به رغم مسایل و مشکلات دوران تحصیل، احساس کمالت و بی‌میلی با خیال رفتن به دانشگاه (با امتیاز‌گذاری معکوس)، صرف وقت حداقل پنج ساعت برای مطالعه در زمینه مطالب رشته تحصیلی در هفته، در صورت موجود بودن تهیه مجلات علمی مربوط به رشته، مطالعه آزاد در زمینه رشته تحصیلی ارزیابی شده است.

- تخصیص بهینه‌ای از منابع را انجام می‌دهد که در آن دیدگاه‌های کارشناسی شده مدیر هدف اصلی است.
- پتانسیلهای عملکردی سازمانهای مختلف را که مشکل از واحدهای تصمیم‌گیرنده است اندازه‌گیری و به عنوان یک شاخص عملکردی در ارزیابی آنها ارائه می‌کند.
- چون تصمیم گرفته شد از مدل تحلیل پوششی داده‌های DAE برای ارزیابی استفاده شود، همانگونه که توضیح داده شد، بایستی شاخصها رتبه‌بندی می‌شدند که با استفاده از روش AHP آنها به شرح زیر رتبه‌بندی شدند.
- بالاترین رتبه مربوط به ترکیب و تعداد اعضای هیئت علمی است که در این شاخص، تعداد اعضای هیئت علمی و مراتب آنها بر اساس مرتبی آموزشیار، مرتبی، استادیار، دانشیار، استاد مدنظر بوده که به صورت زیر محاسبه شده است.
- + (تعداد مرتبی آموزشیار) = ضریب هیئت علمی (استاد) ۵ + (دانشیار) ۴ + (استادیار) ۳ + (مرتبی) ۲
- دومن رتبه، کیفیت تدریس از نظر دانشجوست که در اینجا با یک پرسشنامه چهارده سوالی با مقیاس لیکرت سعی شده است با اندازه‌گیری موارد ۱- معلومات علمی / تخصصی ۲- توانایی و تبحر در انتقال دانش و معلومات علمی دانشجو ۳- سخاوت در نشر علم و دانش ۴- جدید و به روز بودن

علاقة فرد به رشته تحصیلی خود
فضای آموزشی به نسبت دانشجو
تعداد عنوان کتابها به نسبت دانشجو
جدول خروجیها

کیفیت تدریس از نظر دانشجویان
فعالیتهای پژوهشی

تعداد قبول شدگان در مقاطع بالاتر

علت انتخاب ۷ شاخص از مجموع ۲۲ شاخص این
بود که تعداد شاخصها بنابر محدودیت روش DEA
باید کمتر از نصف تعداد DMU ها باشد و ناگزیر
باید در یک مقطع از بقیه شاخصها چشم پوشید و
همچنین شاخصهای حذف شده برای همه DMU ها
به طور یکسان اعمال شد. چون مدل DEA سنجش را
به صورت نسبی انجام می‌دهد، بنابراین می‌تواند
حذف تعدادی از شاخصها قابل اغماض باشد. در
عین حال که بر اساس لایحه GPRA دستگاههای
پیشرو اول شاخصهایی را برای اندازه‌گیری انتخاب و
سپس سعی می‌کردد تعداد آنها را کاهش دهند.

برای جمع‌آوری اطلاعات ورودی مربوط به هیئت
علمی - فضای آموزشی و کتابها و خروجی تعداد
پذیرفته شدگان در مقاطع بالاتر و فعالیتهای پژوهشی
مجبور به مراجعات متعدد به سازمانهای مربوط و
مراکز آموزشی شدیم. همچنین برای سنجش میزان
علاقة فرد به رشته تحصیلی و کیفیت تدریس از
پرسشنامه‌های آزمون شده توسط محمدعلی شفیعی

فعالیتهای پژوهشی مراکز آموزش چهارمین رتبه را به
خود اختصاص داده است که برای آن موارد زیر
محاسبه شده است.

- تعداد مقالات ارائه شده در سمینارهای داخل
کشور (ملی)
- تعداد مقالات ارائه شده در سمینارهای خارج از
کشور (بین‌المللی یا منطقه‌ای)
- تعداد مقالات انتشار یافته در مجلات تخصصی و
دارای رتبه علمی
- تعداد کتابهای انتشار یافته (تألیف و ترجمه)
(تألیف کتاب) + (مقالات انتشار یافته) + (مقالات
ارائه شده خارجی) ۲ + (مقالات ارائه شده داخلی) =
فعالیتهای پژوهشی

رتبه پنجم مربوط به فضای آموزشی است که به
نسبت دانشجویان هر مرکز محاسبه شده است.
ششمین رتبه به نسبت تعداد کتابخانه‌های موجود هر
دانشکده به تعداد دانشجویان به دست آمده است.
علت استفاده از این تناسب هم دخالت تأثیر تعداد
دانشجویان و همچنین تعديل تعداد کتابها با مقادیر
سایر شاخصهای است.

و آخرین شاخص تعداد پذیرفته شدگان در مقاطع
بالاتر است که با در نظر داشتن ماهیت شاخصها،
ورودیها و خروجیها به صورت زیر درآمد.

جدول ورودیها
ترکیب و تعداد اعضای هیئت علمی

تجزیه و تحلیل صورت پذیرفت. سپس اطلاعات جمع آوری شده مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و نتایج در جدول ۱ آمده است.

در بررسی کیفیت و کارایی آموزش عالی استفاده کردیم. تعداد نمونه نیز بر اساس فرمول تعیین حجم آن محاسبه شد که مجموعاً از ۳۶۵ نمونه کاملاً تکمیل شده توانستیم بهره ببریم که با برنامه SPSS

جدول ۱

ردیف	واحدهای کارا	ردیف	واحدهای غیرکارا
۱	دانشکده پژوهشکی، دانشگاه علوم پژوهشی	۱	دانشکده پژوهشکی، دانشگاه علوم پژوهشی
۲	دانشکده پژوهشکی، دانشگاه علوم پژوهشی	۲	دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پژوهشی
۳	دانشگاه پیام نور، واحد زاهدان	۳	دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پژوهشی
۴	دانشکده علوم فرقانی	۴	دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زاهدان
۵	دانشکده علوم، دانشگاه سیستان و بلوچستان	۵	مرکز آموزش مدیریت دولتی (مدیریت آموزش و پژوهش)
۶	دانشکده هنر، دانشگاه سیستان و بلوچستان	۶	دانشکدة فنی و مهندسی، دانشگاه سیستان و بلوچستان
۷	دانشکده علوم اداری و اقتصاد، دانشگاه سیستان و بلوچستان	۷	دانشکدة ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه سیستان و بلوچستان
۸			آموزشکده فنی شهید باهنر

مجدداً در بین واحدهای کارا تصمیم به شناسایی این واحدهای کارا لازم بود. برای این کار دو روش موردن استفاده قرار گرفت. در روش اول با تغییر در مدل برنامه‌ریزی واحدهای کارا، واحدی که دارای مقدار بهینه بالاتری باشد کاراترین است (مدل اندرسون، پیترسون) که آموزشکده فنی شهید باهنر به عنوان کاراترین واحد شناخته شد. در روش دوم واحدی که میانگین بیشتری نسبت به دیگران

نتیجه‌گیری و پیشنهادات مقایسه جدولها و آمارها با اطلاعات کشوری حاکی از وضعیت مطلوب استان به لحاظ کمی در مجموع است. اما آیا همه مرکز آموزش عالی در یک سطح هستند؟ همچنین وجود مقادیر متفاوت و افت و

مجموع واحدها تعدادی را به عنوان کارا معرفی می‌کند و به کمک آنها مرز کاری را تشکیل می‌دهد و این مرز ملاک کارایی است. مزیت دیگر آن این است که واحدهای ناکارا به دلیل مقایسه با یک سطح استاندارد از قبل تعیین شده ارزیابی نمی‌شوند بلکه ملاک سایر مراکز با شرایط یکسان است. ویژگی دیگر در این روش ارزیابی عملکرد با در نظر گرفتن توازن مجموعه‌ای از عوامل بوده است. خصوصیت دیگر آن ویژگی جبرانی بودن است که به یک واحد تصمیم اجازه می‌دهد کمبود یا ضعف خروجیهایش را به کمک خروجیهای دیگر جبران کند.

الگوسازی از دیگر ویژگیهای این روش است و همچنین راهکارهای بهبود کارایی را نیز تعیین می‌کند. واحدهای با بیشترین اندازه مقیاس بهره‌وری را نیز مشخص و راههای توسعه واحد را بیان می‌کند و ورودیهایی که باعث تراکم یا ازدحام شده‌اند نیز معلوم می‌شوند، در حالی که مدیران را در تخصیص بهینه منابع کمک می‌کند و نهایتاً پتانسیلهای عملکردی سازمانهای مختلف را که متشکل از واحدهای تصمیم گیرنده هستند اندازه‌گیری و به عنوان یک شاخص عملکردی در ارزیابی آنها ارائه می‌دهد.

در استفاده از این روش با ترکیب روش AHP در عین اینکه نقص DEA در محدودیت شاخصها

خیزها بدون وجود یک روش علمی، کار ارزیابی عملکرد را مشکل می‌سازد. در عین حال که ارزیابی عملکرد مراکز آموزش عالی استان با توجه به مزیتها و کاستهایها و مقایسه آن با سطح ملی بسیار مشکل به نظر می‌رسد، به همین جهت مقایسه مراکز آموزش عالی در خود استان می‌تواند در جهت بهبود وضعیت و رقابتی ساختن آن کمک کند.

در بین ۱۵ مرکز آموزش عالی در استان، ۸ مرکز کارا شناخته شدند که به صورت ضمنی نشان دهنده مشابههای فراوان در این مراکز است. همچنین ایجاد یک فضای رقابتی می‌تواند تا حدود زیادی در تحریک آنان مؤثر باشد. بدلیل همگن بودن و قرار داشتن در یک شرایط اجتماعی - اقلیمی و اقتصادی خاص باید از روشی استفاده می‌شد که بتواند مقایسه در شرایط مساوی را انجام دهد بهمین جهت مدل DEA مورد استفاده قرار گرفت.

برای شناسایی واحدهای کاراتر در بین واحدهای کارا از سه روش ۱. واحد کارایی که از بین کاراهای بیشتر به عنوان الگو انتخاب شده بود، ۲. روش اندرسون، پیترسون، ۳. روشی با استفاده از صفحه گسترده استفاده شد، که آموزشکده فنی شهید باهنور که یک واحد آموزشی متوسط با ۱۲۰۰ نفر دانشجوست و وظیفه تربیت تکنیسین را به عهده دارد در هر سه روش کاراترین واحد شناخته شد. استفاده از این مدل ارزیابی را واقعیت‌انه می‌سازد و از

مراکز آموزشی نظر خواهی و دو شاخص از هفت شاخص براساس نظرسنجی دانشجویان انتخاب شد. وانگهی رتبه‌بندی واحدهای کارا نیز انجام شد. واحدهای متوسط نیز می‌توانند از کارایی بهتری واحدهای برخوردار شوند. واحدهای کارا واحدهایی هستند که می‌توانند از امکانات سایر مراکز آموزش عالی سازمانهای دیگر استفاده بیشتری بکنند.

به دلیل کم بودن واحدها بر طرف شد، مهمترین شاخصها مورد استفاده قرار گرفتند و کاربرد دو مدل تجزیه و تحلیل سلسله مراتبی و تحلیل پوششی داده‌ها، به ترتیب، تجربه‌ای است بدین که در پیشینه کاوی ملاحظه نشد.

از نوآوریهای دیگر در این بررسی دخالت رأی صاحب‌نظران و خبرگان و همچنین دانشجو محوری است، زیرا در تعیین رتبه‌بندی شاخصها از مدیران

دستگاههای اجرایی کشور، دومین جشنواره

شهید رجایی، شهریور، ۱۳۷۸.

۶. الهی، شعبان، مثُلث عملکرد، مجموعه مقاله همایش ارزیابی عملکرد دستگاههای اجرایی کشور، دومین جشنواره شهید رجایی، شهریور، ۱۳۷۸.

۷. انواری رستمی، علی‌اصغر، بررسی مدل‌های مؤثر

در ارزیابی عملکرد دستگاههای اجرایی کشور؛ مجموعه مقاله همایش ارزیابی عملکرد دستگاههای اجرایی کشور، دومین جشنواره شهید رجایی، شهریور، ۱۳۷۸.

۸. اوMasکاران، روشهای تحقیق در مدیریت، ترجمه محمد صائبی و محمود شیرازی، مرکز آموزش مدیریت دولتی، ۱۳۸۰.

مراجعها

۱. آریانزاد، میربهرادرقلی، سجادی، سید جعفر، تحقیق در عملیات، ۲، دانشگاه علم و صنعت ایران، ۱۳۸۱

۲. اصلانی، رشید، شناخت و تحلیل وضع موجود نظام اداری به روش سیستمی، همایش نظام اداری و توسعه، ۱۳۷۸

۳. الونی، سیدمهדי، جفره، منوچهر، ارائه الگوی نظری برای کنترل و مهار فساد اداری، اقتصاد و مدیریت شماره ۳۶، ۱۳۷۷

۴. آفاقی، آذر، بنج مارکینگ، ارزیابی عملکرد درونی یک سازمان در مقایسه با دیگر رقیبان، استاندارد، شماره ۹۴، تیرماه ۱۳۷۸

۵. آذر، عادل، نظام بودجه‌بزی، ابزاری مؤثر در ارزیابی عملکرد دستگاههای اجرایی کشور، مجموعه مقاله همایش ارزیابی عملکرد

۱۸. سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، گزارش برنامه تحول در نظام اداری کشور، ۱۳۸۱.
۱۹. سازمان امور اداری و استخدامی کشور، طراحی و تدوین نظام پاسخگویی دولت در مقابل شهروندان و احتراف حقوق ارباب رجوع، مؤسسه مطالعات مهر فرهنگ، ۱۳۷۸.
۲۰. سازمان ملی بهروری ایران، مجموعه مصوبات و مستندات استوار چرخه مدیریت و بهروری، شرکت تعاونی معین ادارات، ۱۳۷۹.
۲۱. شفیع، محمد علی، ارزیابی کیفیت در مراکز آموزش عالی، مؤسسه آموزش و پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی، ۱۳۸۰.
۲۲. راستگر، الهه، شریفی، اصغر، تأملی در فلسفه ارزیابی عملکرد، مجموعه مقالات همایش ارزیابی عملکرد دستگاههای اجرایی کشور، دومین جشنواره شهید رجایی، شهریور ۱۳۷۸.
۲۳. علیرضایی، محمدرضا، جعفری، سعید، تحلیل پوششی داده‌ها ابزاری کارامد در ارزیابی عملکرد دستگاههای اجرایی، همایش ارزیابی عملکرد دستگاههای اجرایی کشور، دومین جشنواره شهید رجایی، شهریور ۱۳۷۹.
۲۴. صدقیانی، جمشید، رویکرد ریاضی به فرایند تحلیل سلسله مراتبی AHP، مجله مطالعات مدیریت شماره ، ۱۳۸۱، ص ۱۱۴ الی ۱۳۶.
۹. ابراهیمی، محمدعلی، حدیث عشق (عملکرد دانشگاه آزاد اسلامی - واحد زاهدان)، دانشگاه آزاد اسلامی، ۱۳۸۱.
۱۰. اصغرپور، محمدجواد، تصمیم‌گیری‌های چند معیاره، انتشارات دانشگاه تهران، ج ۲، ۱۳۸۱.
۱۱. بازرگان، عباس، ارزیابی مفاهیم، الگو و فرایند عملیاتی، انتشارات سمت، ۱۳۸۱.
۱۲. باقریان، محمد، گزارش شناخت وضع موجود نظام اداری و توضیح برنامه اجرایی مرحله اول تحول در نظام اداری، سازمان امور اداری و استخدامی کشور، ۱۳۷۸، تهران.
۱۳. بازرگان، عباس، ارزیابی درون دانشگاهی و کاربرد آن در بهبود مستمر کیفیت آموزش عالی، فصلنامه پژوهش و برنامه‌ریزی در آموزش عالی، شماره ۱۱ و ۱۲ – پاییز، ۱۳۷۴.
۱۴. خاکی، غلامرضا، آشنایی با مدیریت بهروری، کانون فرهنگی انتشاراتی، چاپ اول، ۱۳۷۶.
۱۵. دفتر مطالعات و پژوهش‌های بانک ملت، کیفیت در بانک، ۱۳۸۱.
۱۶. سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان تهران، ارزیابی عملکرد دستگاههای اجرایی استان تهران، ۱۳۸۱.
۱۷. سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان سیستان و بلوچستان، سالنامه آماری، ۱۳۸۰.

۲۹. مایکل همر، مهندسی دوباره شرکتها، دکتر عبدالرضا رضانی نژاد، مؤسسه خدمات فرهنگی رسا، ۱۳۷۹.
۳۰. گروه نویسنده‌گان، طراحی نو برای تحول در ساختار دولت، مجلس و پژوهش، شماره ۲۴، ۱۳۷۷.
۳۱. قورچیان، نادر، خورشیدی، عباس، شاخصهای عملکرد در ارتقای کیفی مدیریت نظام آموزش عالی، انتشارات فراشناختی اندیشه، ۱۳۷۹.
۳۲. نایی، حمیدرضا، تجارت مفید بدلست آمده از اجرای لایحه عملکرد و نتایج دولت آمریکا (GPRA) جهت بهره‌برداری در نظام ارزیابی عملکرد دستگاههای اجرایی کشور، مجموعه مقاله همايش ارزیابی عملکرد دستگاههای اجرایی کشور، دومین جشنواره شهید رجایی، شهریور ۱۳۷۸.
۲۵. طبرسا، غلامرضا، بررسی و تبیین نقش اقتضانات استراتژیک در انتخاب ارزیابی عملکرد سازمانهای دولتی، همايش ارزیابی عملکرد دستگاههای اجرایی کشور، دومین جشنواره شهید رجایی، شهریور ۱۳۷۸.
۲۶. فرزیانپور، فرشته، مکانیسم کنترل ارزیابی عملکرد، مقاله ارائه شده جهت همايش جشنواره خوارزمی، ۱۳۷۹.
۲۷. مرکز مطالعات و بهره‌وری ایران، طراحی نظام ارزیابی عملکرد دستگاههای اجرایی کشور، ارزیابی عملکرد دستگاههای اجرایی کشور، ۱۳۸۰.
۲۸. کافمن، راجر و هرمن، جرجی، برنامه بریزی استراتژیک در نظام آموزشی (بازآندبیشی)، بازسازی ساختارها، بازآفرینی) ترجمه فریده مشایخ و عباس بازرگان، تهران: انتشارات مدرسه، ۱۳۷۴.

مراجعهای خارجی

- Craft, A (Ed.) (1994), International Developments in Assuring Quality in Higher Education: Selected Papers From an International Conference (Montreal, 1993), London: Falmer.
- Outright, W, Jonathan, Strategic Performance Management: Development of a Performance Measurement System at the Mayo Clinic, *Journal of Health Care Management*, Vol. 45, Iss 1, pp. 58, Jan-Feb.2000.
- Com, Perer "Organization al Effectiveness", Afres, 1992.
- Dias, A (1998), "Higher Education: Vision and Action for the Coming Century", *Prospects*, 28(3):367-375.
- Halachmi, Arie, Mandated Performance Measurement: A Help or a Hindrance? *National Productivity Review*, Vol. 18,

- Issue 2, pp. 59-97, ISSN: 02778556, NewYork, Spring, 1999.
6. Hingoft, E Laine, New Organization Performance Test Uncover Some Surprising Relational Behavior, Credit Union Times, Vol. 11, Issue 3, January, 2000. West Palm Beach.
7. Organization for Economic Co-operation and Development (OECD) (1997), Education at a Glance: OECD Indicators, Paris: OECD.
8. Verkasalo, Matti, Lappalainen, A Method of Measuring the Efficiency of the Knowledge Utilization Process, IEEE Transactions on Engineering Management, Vol. 45, Issue 4 , pp. 414-423, ISSN: 00189391, NewYork, November, 1998.
9. Vroeijenstijn, A.I.(1995), Improvement and Accountablility, London: Jessica Kingsley Publishers.
10. Verhasal, Matti, A Method of Measuring the Efficiency of the Knowledge Utilization Process, IEEE Transaction on Engineering Management. November, 1998, NewYork.
11. Windham, D.W. and D.W. Chapman, (1990), The Evaluation of Educational Efficiency: Constraints, Issues and Policies. London: JAI Press.
12. Wyatt, T. (1994) "Educational Indicators: A Review of the Literature", in OECD (Ed.), Marking Education Count.